

Aszód és Vidéke

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és IRODALMI HETIAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Évesz évre . . . 8 korona   Negyed évre . . . 2 korona
Fél évre . . . 4 "   Egyes szám ára 20 fillér.
Érmentelen leveleket nem fogadunk el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

FELŐS SZERKESZTŐ:
NYIRY LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL

ASZÓDON.

HIRDETÉSEK:
egyezség szerint jutányos áru közlőttek. NYILTTÉR sora
60 fillér. Előfizetői neknek nagy árkedvezmény.

Gödöllő új városháza.

Gödöllő, 1904 június 28.

Évek óta elhatározott dolog, hogy új városházát építettünk.

A képviselő testület már többszörösen megszavazta, terveket, költségvetést is készítettett rá, s mi már látjuk lelki szemünkkel ott emelkedni azt a hatalmas, díszes modern palotát, a piacz téren a mostani rozoga házacská helyett méltó díszűl mező városkánknak.

Kérdés, most már csak az, hogy mikor fogjuk tényleg, a valóságban is látni ezt a modern díszes épületet?

Mert téved ám az, aki mind ezeket már készpénznek veszi, s különösen téved aki ami képviselő testületünk határozatának több hatályt tulajdonít, minthogy az egyszerűen azért jött létre, hogy a törvényes formásoknak elég tétessék!

Legkisebb gondja az t. i. a mi érdemes előjáráságunknak, hogy a képviselő testület határozatait végre-

hajtsa, vagy végrehajtásáról gondoskodjon.

Igy van ez az új község-háza építésénél is, de így szokott ez lenni más-határozatoknál is!

És ez a hiba!

Ezért nem megy a mi városkánk semmire, ez hátráltatja és akasztja meg a haladásban s ezen van s ennek az eredménye azután az a tarthatatlan állapot, hogy óriási közterheink dacára alig produkálunk valamit.

S amit fel tudunk is mutatni, pld. a járda burkolást, stb., az szintén mind a közvélemény nyomása alatt s határozott formában és több ízben kifejezésre juttatott kívánsága folytán létesítettett, amely elől már nem lehetett kitérni, s amelyel már nem volt tanácsos az érdemes tanácsnak szembeállania.

Ezen józan ítéletű közvéleményt hívom fel most én állás foglalásra a városháza építés ügyében is.

Találjon rá alkalmas módot, hogy megnyilatkozzon és adja tudtára kívánságát az érdemes előjáráságunk s

ha a t. képviselő-testületnek nem áll módjában, követelni ezen építkezésre vonatkozó határozatának végrehajtását, vagy nem törődik azzal, követelje azt az a józan közvélemény, mely folyton és szünet nélkül azt hangoztatja, hogy városunk ingatlanainak jövedelmezővé tétele élet szükségletünk, mert azon nem hoznak semmit s mert végtére egyszer már arra is kell törekednünk, hogy közterheink valamikor majd ha nem is mindjárt, legalább részben közvetlen jövedelmekből fedeztessenek, hogy ezáltal az egyes adófizető polgárok terhei kisebbedjenek; ez pedig másképen el nem érhető, csak jövedelmező befektetések, új jövedelmi források nyitása által.

Egy ilyen volna az építendő új városháza is!

Csörgő.

Iparosaink és a munkások nyugdíja.

Napjainkban a társadalomnak minden rétege arra törekszik, hogy az egyesülésben rejtő hatalmas erő fölhasználásával gondos-

TÁRCZA.

Elgondolom . . .

Elgondolom, hogy mi volna életem, Ha az Isten nem adott vón' én nekem! Olyan volnék mint ott a kopott csárda Elhagyottan, busan a pusztaságba?

Hosszú, széles az alföldi nagy róna, A délibáb csak úgy mosolyg le róla. Az a pusztaság olyan mint a kebelem, Déli bábja ennek is a szerelem.

El-el nézem a ragyogó kék eget, Azután meg a te mosolygó két szemed Nem kell nekem az a messzi menyország Szívem, lelkem csak ide húz tehozzád.

Lila.

A mikor temetnék . . .

A mikor temetnek, ne szóljon harangszó, Nem kell gyászbeszéd, se gyásznének ne [zengjen]

Úgy titokban éjjel, — ki se vegye észre Mintha kilopnának, vigyenek ki engem!

Ne hantolják föl a siromat magasra, Tegyük egyenlőve csak a föld színével; Fej fát se tegyenek, jeltelen maradjon; A siromat így is vaj' ki keresné fel?

Senkinek se fájjon a szive utánam! Ne folyton miattam senkinek a könnye! Emlékem, halálom ne gyötörjön senkit, Vessen minden, minden elfásult kö- [zönybe!]

Ne jussak senkinek soha az eszébe! Nevem is tűnjék el, mint a tűnő álom, Mintha nem is lettem, nem is éltem [volna]

Ezen a rongy, czudar világon!

Baranyay József.

Csillaghullás.

Csendes nyári éjszakán, midőn a méla hold és a ragyogó csillagtábor feláll sátorát a meny boltozatán, el-el nézegetem az ég e milliárd méceit s ha egy-egy, a menny boltozatán lefutó csillagot látok, mindannyiszor eszembe jut dajkánk meséje, mely azt mondja, hogy ilyenkor egy-egy élő is bevégezte e földi pályafutását.

Azt mondják, mindenkinek van egy csillaga, amely a szerint halványodik vagy fényesebben ragyog, amint a bánat vagy öröm éri kedvenczét és ha kedvence meg hal, a csillag is lefut az égről. Nem tudom igaz-e ez, vagy nem.

Nincs-e holdnak vonzereje a földhöz? nem-e lehet a léleknek is vonzereje a csillagokhoz? Talán, ha a föld kiközközene pályafutásából a végtelen űrbe, nem-e ragadná magával a holdat? és ha egy lélek itt hagyja porhüvelyét, nem-e vonzza magával csillagát is? . . .

Tudok egy esetet, mely ugyan nem lehet összefüggésben ezzel, mégis ha eszembe jut, el-el gondolkozom rajta.

Vérőn a Tisza partján történt. Vérő híres kis falu volt és pedig unalmáról volt híres, mert ott vagy nem maradt meg az ember, vagy ha ott maradt, akkor meg az unalom ölte meg.

Milyen más világ lett azonban akkor, midőn az érdemes tanács alhatározá, hogy a megboldogult öreg mester (mert ott még most is mester a tanító) utódját a női nemből választja!

A test igévé vált.

S akkor volt aztán csak igazán más világ, midőn színről színre láthattuk a megválasztottait, egy igéző szépségű szöke tündért.

Arca fehér volt, mint a bércek hava, meiy a kelő hajnalba van bemártva s kedves volt, mint hajnali álom, nefelejts kék szemei

kodják arról, hogy létfenntartása kellően biztosítva legyen, az öregség és munkaképtelenség napjaiban is. Mindenki érzi, hogy a megélhetés körülményei napról-napra súlyosbabbakká lettek. Míg azelőtt az iparosok és munkások félrerakhattak egy kis tőkét öreg napjaikra addig a mai megnehezedett élet-körülmények között elég az iparosoknak és munkásoknak csak a mindennapi kenyeret megkeresni s öreg napjaikra — fájó szívvel bár — nem tehetnek félre semmit. És hogy ha bekövetkeznék reájok az öregség napjai, vagy valami szerencsétlenség következtében rokkantakká lennének: az önért adó munka eszköze, a kenyérkereső szerszám kihull kezéből, s ezt fölcserelelhetik az arczpirító, lealacsonyító kéregetés szomorú jelvényével, a koldusbottal. Mily lélekszomorító egy olyan elaggott iparost vagy munkást látni, a ki kénytelen a mindennapi kenyérért embertársai könyörületére szorulni.

Ezen méltatlan sors elleni védekezés régi törekvése az iparos és munkásosztály jobbainak. Ez a törekvés hozta létre 1893. március 5-én Budapesten a Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj egyesületét. Az alapítóknak lelkes kis csoportja nem kisebb feladatot tűzött ki maga elé, mint azt, hogy fölcsabadítsa az iparosokat és munkásokat a bizonytalan jövő rémképeitől. Alkalmat nyújt nekik arra, hogy jövő megélhetésükről gondoskodhassanak, hogy biztosíthassanak maguknak egy darab kenyeret arra a korra is, midőn a munka már megvisele, ereje elhagyta. Az a törekvésük, hogy ne legyen e hazának egyetlen munkása sem, a ki öreg napjaiban nyomorogni legyen kénytelen. Ezen nemes cél érdekében immár tizenegy év óta hirdetik az egyesület alapítói az erők tömörítésének eszméjét, fölírva a munkásokat a tétlen várakozás karhözatos álmából, buzdítják, serkentik őket az önmagukról és családjairól való gondoskográsra.

Az egyesületnek a belügyminiszter által jóváhagyott alapszabályai a lehető legszabad- elvűbb rendelkezéseket tartalmazzák. Tagja lehet az egyesület minden munkás, iparos, kereskedő, tisztviselő, vagy bármely más rendes foglalkozással bíró férfi és nő egyaránt korkülönbség nélkül és orvosi vizsgálat mellőzésével. Iparos tanoncok is beiratkozhatnak. A beiratási díj személyenként 1 korona 20 fillér, a tagok 20, 24, vagy 30 fillér illetéket fizetnek. Ennek pontos fizetése fejében a tag, ha tíz évi tagság betöltése után a saját keresetforrásul szolgáló foglalkozásban valamely baleset, testi vagy szellemi elgyöngyülés, vagy aggkori gyöngeség

következtében munkaképtelenné válik: 8.40, 8.80, illetve 11 korona 90 fillér rokkantség- gely kap hetenkint élete végéig. Annál kedvezőbb a tagra nézve, minél később válik munkaképtelenné, mert a tagsági év arányában a segély is emelkedik. Negyven évi tagság után 12, 14 illetve 17 korona nyugdíjat kap a tag élete végéig, tekintet nélkül munkaképességére. De segíti még ezenkívül az egyesület a segélyre jogosult tag elhalálása esetén a hátramaradt özvegyet és árvákat is. Az özvegy végkielégítést, az árvák pedig neveltetési járulékot kapnak, meg pedig a fiúk 13, a leányok 14 éves életkorukig.

Ez a segélyezés nem csupán írott malsaszt; mert az 1903 márczius havában megkezdődött segélyezési időtől a jogosult tagok közül eddig 30 munkás vált munképtelenné, akkik a fentebbi alapszabályszerű rokkantség- gelyt pontosan meg is kapják, a miről bárkinek is alkalmá van meggyőződni. Segít az egyesület ezenkívül két jogosult tag után hátramaradt három árvát és segítséget nyújtott már eddig is számos özvegynek. Az egyesület által az eddigi 15 hónapi segélyezési idő alatt kifizetett rokkantség- gelyek összege tizezer koronát, az árvasegélyek összege a 300 koronát, az özvegynek nyújtott segítség az 500 koronát jóval felülhaladja. A rendes heti segítségben részesülők életkora 31—74 közt változik és van közöttük ács, asztalos, bognár, gazdaságvezető, gázfejlesztő, hengerész, kavarász, kovács, kőműves, lakatos, nyomdász, pénztárosnő, vasöntő, vasesztergályos és többféle ipari munkás. Mily áldás az ilyen rokkant munkásoknak és családjainak az a segedelem s mily vigasztaló érzés jöleső öntudat az, hogy az a biztos segítség, a melyre támaszkodnak, nem a könyörület fájáról van levágyva, hanem az önjerejük- ből, igazán szerzett saját filléreiből gyűlt össze, s rajtuk valóban beteljesedett a közmondás: „Segíts magadon s az Isten is megsegít.

Ily magasatos felebaráti céljaihoz méltóan az egyesület az egész országban el van terjedve. Budapesten a központi egyesület (József-körút 68.) kívül négy befizető- helye van, azonkívül szerte az országban 96 fiókpenztára van, úgy, hogy a legelterjedtebb intézmény hazánkban. A tagok száma az idén már eddig több mint négyezrenél növekedett s a taglétszám jelenleg a harminczerezt meghaladta. A vagyon ugyancsak az idén több mint százezer koronával emelkedett s jelenleg az egy millió koronát jóval meghaladja mely összeg teljesen biztos alapokon van elhelyezve értékpapirokban Hazai Bankban.

A midőn az egyesületre felhívjuk úgy az

érdekeltek, valamint a nagy társadalom figyelmét, megemlítjük még, hogy az egyesület ügykezelése hatósági szigorú ellenőrzés alatt áll, a támogatói között látjuk a kereskedelmi kormányt, Budapest székesfővárosát, Pozsony, Sopron, Kaposvár és több vidéki városokat, főpapságot, több országgyűlési képviselőt és jótékony emberbarátot és számos pénzintézetet. Az érdeklődők forduljanak felvilágosításért az egyesület József-körút 68. szám alatt levő központi irodájához.

H I R E K.

Nyilatkozat.

A „Gödöllői Hirlap“ legutóbbi számának hirtorvátában „M e g h i u s u l t m u l a t s á g „ cím alatt nyilvánvalóan személyemmel kapcsolatban (mert hiszen másnak Gödöllőn nyomdájá nincsen) szemem szedett hazugságok vannak előadva. Annak kijelentése mellett, hogy a hivatkozott közlés minden szava homlok egyenest ellenkezik a valósággal, s célja nem lehet egyéb mint a közönség félrevezetése, kijelentem azt is, hogy a hivatkozott sajtó termék eme rendszeresen üzött s a zsurnalistikát csak kompromittáló pamflettjeitől csak dorral és megvetéssel fordulhatok el, mert azok engemet nem érintenek, — sem évekre vissza menő közéleti tevékenységemre — melyet Gödöllő minden polgára ismer — árnyat nem vet- hetnek.

Gödöllő 1904. július 2.

Nyiry Lajos.

Személyi hír. Kapczy Vilmos^s főszolgabíró pénteken — e hó 1-én kezdette meg szabadságát. Főszolga- bíránk ez idő alatt rendes évenkénti kárlsruhádi kúráját fogja használni. dr. Szalay Sámuel gödöllői kir. közjegyző, kinek Mária-Besnyőn remek szép minta szőlő telepe van, borászati fel- ügyelővé neveztetett ki.

mosolygók mint az ég derűje, termete a leg- szebb junói.

Szépsége mindenkit elbájolt, angyali kedvessége mindenkit elbűvölt.

Nem is aludt most már a falu egy pár ifju egyik vigadott, másik búslut, mert mind- annyian szerelmesek lettek, de hiába, mert még csak egy édes mosoly sem jutott egynek is.

Egészen másként volt azonban Kis Pistával a verői uradalom fiatal ispánjával, mert itt meg a kis Tündér volt Pistába szerelmes. Azt mondták, hogy együtt nevelked- tek, s még gyerek korukban megfogadták, hogy ásó kapa választja el őket.

Bizony, igen gyakran láttuk ez ifjut és a szelid, ábrándos angyal arczu tündért, az iskola előtti hársfák alatt, estenden üldö- gelni. Felettük a lomb rejtelmes susogása hallatszott, s a nyár éj szellői játsztak fű- teikkel. —

Egy-egy édes, lopott csók halk csuppaná- sa, egy-egy szerelmi eskü, vagy a lányka halk susogása hallatszott nem egyszer. Nézd csak Pista, ott a fejünk fölött, a Syriushoz nem messze azt a szépen ragyogó két csil- lagot, egyik az enyém, másik a tied . . .

Igy teltek a napok, úgy hullatta el vi- rágaít kétszer a tavasz, míg egyszerre csak megszűntek a szerelmi vallomások az eskük s a csillag nézések.

Pista megnősült.

A gazdaság fiatal özvegy urnőjét ve-

zette oltárhoz.

A Fama úgy beszélte, hogy Pista nem akarta e házasságot, de mivel a szép özvegy bolondulásig szerette és a sok vagyon, sze- gény Pista fejét is elcsavarta, bele ment a kelepcebe.

Csendes nyári éjben midőn a csillag milliárdok kigyulnak az égen s a tele hold búverővel süt alá, mindig ott láttuk ülni azután a szép angyalt az öreg hársfa alatt, de akkor már egyedül.

Szép lelke elmerengett a multakban, kisirt szemei ott keresték a régi csillagot és ő csak egyiket látta, az övét s az sem ra- gyogott már oly szépen, mint két évvel ez előtt . . .

Csenyes nyár éj volt ismét. A méla kold gyengébben sütött, alá a földre s a csillag milliárdok is halványabban tündö- höltek.

Ott a nádas mellett, a kigyózó ezüst hullámai Tisza sebes folyásánál, hol az ör- vény kétszeres erővel működik, egy gyenge női alak áll. Lábai reszketnek, tüztelen sze- mei az égre merednek, hófehér keble a hul- lámzó tengert képviseli, a szív még hango- san, de azután mindig halkabban dobog.

Távolról a nyajak kolompja s a pász- torok mélabús tilinkója hangzott a nádi ve- réb vész kibalása s a hullám egyhangu cso- bogása zavarta a néma csendet.

Ekkor mély panaszos sóhaj tör elő a nőkebléből.

Isten, ki ott vagy a csillagok között: mért adál szívet, vagy mért engeded meg, hogy e szív szeressen? S mi vagy te szere- lem, hogy érted mindenünket fel kell áldoz- nunk, hogy azután könnyebben ölhes meg?

Igen, én is feláldoztam mindent, mert szerettem, nagyon szerettem . . . Kedvesse voltam? nem több: szeretője . . . Őh ez a szégyen . . . Mi várhat még ream itt e föld- dőn . . . Semmi . . . Sokkal jobb leszf ott lenn a hideg hullám sirban:

Még egy halk sóhaj, a víz erős csab- banása, zajra felriadt nádi veréb erős riká- csolása hallatszott és azután csendes lett minden.

E pillanatban a Syriushoz nem messze levő halvány csillag, fényesen ragyogó ivet vonva az ég ürén, lefutott a földre.

Tóth Béla.

Válasz egy levélre.

Levelt irt nekem szívem üdvössége.

Azt írja, azt mondja illatos levélbe:

Értem jó; bár lehet, hogy nagyon sokára! De értem jó! — értem, az édes a drága!

Oh ha értem jönnél akármily sokára! — — Könyba vész, könnybe ful a szemem sugára: Zokogássá válik az ajkam mosolya! — — Tudom én, érzem én: nem jön vissza soha!

Szelle Jusztika.

Batyú Bál. A gödöllői intelligencia fényes mulatságot rendez a jövő héten, melyre a következő rendkívül érdekes, japán stílusú meghívóval invitálja be a publikumot. A ránc jövő 2-ik szombaton, július 8-án erdőbeli lakozást tartunk. (Akorra már beveszik Port Artúrt, hát annak is az öröme.) Kezdjük d. u. 4 órakor az Erzsébet parkban, a Haraszi részen — batyúval, este folytatjuk az Erzsébet szállóban. Szívesen várjuk legyen szerencsénk! A családok batyút hoznak az urak 4 koronát fizetnek. A batyú ügyben a rendezőség ad készséges felvilágosítást helyben személyes jelentkezéssel, vidéken megkeresés alapján írásbeli uton. Rendező-bizottság elnöke: Kárász Gyula, tagjai: Flandorfer Ignác, Heintz Iván, Krause Tivadár, Lipsey Leó, Lizits Jenő, Oppenheim Adolf, Dr. Orbay Dénes, Polner Zoltán, Rajtsán János, Rochlitz Tódor, Spalla Aurél, Surzóth Jenő, ifj. Szabó Kálmán, Dr. Szinek Ernő és Veresmarty Árpád. A nagy szabású zárkórtú elite mulatság iránt intelligenciánk körében nagy az érdeklődés.

Reichardspereg bankett. F. hó 2-án, szombaton este nagy és előkelő társaság gyűlt össze a gödöllői Erzsébet szállóban dr. Reichardspereg Lajos a lemondott s eltávozó gödöllői körorvos tisztjére rendezett búcsú banketten. Ott láttuk: Pettera Hubert főv. mestert, Polner Lajos kir. tanácsost, dr. Tegze Lajos kir. palota orvost, Garán Daniél ügyvédet, Rajtsán János Kovács Gyula főorvosokat, Schön Gyula pálya orvost, dr. Eczsilla István, dr. Gál Elek ügyvédek, Spalla Aurél csendőr századost, dr. Heyder Ödön főszolgabíró, Kárász Gyula társaságvezetőt, h. ig. titk. és még sokakat Gödöllő intelligenciájából. Csak a községi előjáróság, — melynek tagja volt a távozó — hiányzott. Káron is kitért magáért és kitűnő méltóságával teljes mértékben részvett a díszesre. — A banketten az első toasztot dr. Tegze Lajos mondta, nagy hatással búcsúzóan el a távozó kollégától, utána Nyír Lajos szólott, barátai nevében vevén búcsút tőle. Majd dr. Reichardspereg szólott, érzékeny búcsút vevén jelenlevő barátaitól és Gödöllő népétől. A bankett azután Béla cigány zenéje mellett világos reggelig tartott.

Képviselőtestületi gyűlés. Gödöllői község képviselő-testülete f. evi július hó 13. napján d. u. 3 órakor a község ház tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő: 1. Az 1899. évi záró számadásokra hozott észrevételek elosztása, illetve a számadás megvizsgálása. 2. Az 1902. évi záró számadásokra hozott véghatározat kihirdetése és a tett észrevételek elosztása. 3. 1903. évi záró számadásokra hozott véghatározat kihirdetése és a tett észrevételek elosztása, 4. Özv. Eglesz Lipótné, szül. Belositz Mária, Schmidt János Géza, Tanács Mihályné szül. Emilia és Darnyik János illetőség ügyeinek tárgyalása. 8. M. kir. Baromfi tenyésztő telep és munkás képző iskola kérvénye az 1902. évben lefizetett közs. közmunka visszatérítése iránt illetve az előjáróság javaslata alapján 1902. és 1903. évekre a közs. közmunkának pótkivítése. 9. A vágóhid kibővítése és a dögtr más alkalmas helyre áthelyezése iránti intézkedés. 10. A bpest—vác—gödöllői villamos vasútnak Gödöllői község által való se-

gélyezése tárgyában hozott 1153 kgy 1904. sz. másod fokú határozat kihirdetése. 11. Braudstetter Izsák adótörvénye. 12. A fővárosi 1848/49. iki szabadságharcz ereklye múzeum kérvénye Petőfi Album megrendelése iránt. 13. A piac téren építendő árucsarnok terveinek és költségvetésének tárgyalása. 14. A község által tervbe vett területek kisajátítási árának való megajánlása.

Nagy tűz Kerepesen. Pénteken délelőtt nagy tűz volt Kerepesen. A község által bérelt Véber-féle ház udvarán levő hatalmas zsufedelű hodjáj égett le. Tűzoltóságunk alig fél órával a tűz keletkezése után megjelent a helyszínen s csakis ennek köszönhető hogy a nagy szélben és szárazságban a község háza is tüzet nem fogott. A leégett épület biztosítva volt.

Vadorzó csendőr őrs. Grosz István nyugalmazott aszói csendőr őrmester egy idő óta rendszeresen űzte a vadászás jövedelmező mesterségét. A folyó évben a tilalmi időszak dacára már 4 szarvast és 4 őzet lőtt a Galga-mácsi határban levő korona uradalmi erdőben. Bebizonyított dolog, hogy az őrmester uniformisban majd minden nap kijár éjjelenként vadászni a kir. korona uradalmi erdőbe, hol méhese is van a csőz kunyhó szomszédságában. Mult hó 21-én hajnali 4 órakor végre tetten érte az aszói csendőr őrs. Azonnal nyomozni kezdett s a nyomozásnak meglepő eredménye lett. Kiderült, hogy május hó végén egy vasárnapi napon szintén lőtt egy hasas szarvas tehenet, melyet a csőz kunyhóhál megnyitott, s délután nagy összejövetel rendezett családjának a husából, a megmaradt részt pedig veje, Matolcsi Kálmán aszói segédjegyző és Csabán Pál törvénybíró segítségével ennek a köcsin-ján beszállította Aszódra a közös lakásukra. — Az eset — melyben a büntető vizsgálat még folyik, — óriási szenzációt keltett Aszódon.

V. 876/5 903. számhoz. Vgh. 365 1904. számhoz.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírósnak 1903 évi V. 876/5 számú végzésével Dr. Bartos S. Sámuel ügyvéd által képvisel **Aufrecht** és **Goldschmid** felperes részére **Schuller Béla** alperes ellen 360 kor, 60 fill. követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 2248 kor. becsült ingóságokra a fentidézett gödöllői kir. járásbírósnak fenti számú végzésével az árverés elrendelvével, annak a felülfoglaltatott követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjognyertek volna, alperes lakásán, Rikostligeten leendő megtartására határidőül 1904 évi július hó 7. napjának délelőtti 9 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt buforok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükséges esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírott kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján való kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Gödöllőn 1904. évi június hó 21. napján.

Élő János, kir. bir. végrehajtó.

5020 tkv. 904.

Árverési hirdetés kivonat.

A gödöllői kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy özv. **Lapu István** né szül. **Furulyás Rozália** végrehajtónak kisk. **Kakucska Mihály** végrehajtást szenvedő elleni 50 kor, 60 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. bíróság területén levő Zsombok községben fekvő a számboki 115 sz. tkvi. betétben foglalt **Kakucska István Kakucska Anna** férj. Szabó Pálné kisk. Kakucska Mihály és kisk. Kakucska Agnes nevével álló s az 1881 évi 60. t.-cz. 156 §-ának d.) pontja alapján egészben elárverezendő A I 1—2 sor, 531 hrsz. beltelki kertre és 532 hrsz. 147 a. ö. i. sz. házra özv. Kakucska Lászlóné sz. Bense Erzsébet javára C 3. 4179/97. tk. sz. a. bekebelezett haszonélvezeti jog fentartása mellett mindazonáltal ha ezen haszonélvezeti jog fentartása mellett fogatosított árverés esetén a gödöllői takarékpénztár javára C 2 2978/91 sz. a. bekebelezett 100 o. é. frt. tőke és járulékaiknak kielégítésére szükségesnek mutatkozó 300 K. vételár el nem érte nek az árverés hatálytalanná válik s a nyomban fogatosított újabb árverésen újabb elárverezendő ingatlanra a fent körülírt haszonélvezeti jognak fentartása nélkül 521 K-ban ezennel megállapított kikiáltási árban végül pedig ugyanazon betétben foglalt: ugyanazok nevével álló és az 1881 60. t.-cz. 156 §-a alapján egészben elárverezendő A † 1 sorsz. 4346/2 hrsz. szőlőre az özv. Kakucska Lászlóné javára bekebelezett haszonélvezeti jognak feltétlen fentartása mellett 116 K-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1904 évi július hó 29-ik napján d.-e. 10 órakor Zsombok község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10^oo-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 180 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Gödöllő, 1904. évi május hó 2-án. kir. bíróság mint tkvi. hatóság.

Lukácsy, kir. albiró.

5001 tkv. 904.

Árverési hirdetés kivonat.

A Gödöllői kir. bíróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a **Kiss János** végrehajtónak **Szabó (Misi) András** végrehajtást szenvedő elleni 942 kor, 40 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gödöllői kir. bíróság területén levő Dány községben fekvő a dányi 344. sz. betétben **Szabó (Misi) András** nevével álló A I. 3. 4. sorsz. 366 1 b, 366 2 b hrsz. kertre és beltelekre 530 kor. kikiáltási árban, a II. 1—4 sorsz. 5571 4 b, 5583/1, 5611/2, 5612/2. hrsz. szántóra 128 kor. kikiáltási árban, a † 2 sorsz. 3084 hrsz. szántóra 350 kor. kikiáltási árban, és a † 3 sorsz. 3095 hrsz. szőlőre 776 k. kikiáltási árban továbbá a dányi 585 sz. betétben kiskoru **Sallai István**, kisk. **Sallai János**, **Maszlag Józsefné** sz. **Tóth Borbála**, kisk. **Tóth Ferencz**, kisk. **Tóth Anna**, kisk. **Tóth András** és **Szaló (Misi) András** (nős **Lázár Erzsébet**) nevével álló az 1881. 60. t.-cz. 156 §. értelmében egészben elárverezendő. A I. 1—3 sorsz. 5464/1, 5464/2, 5464/3. hrsz. szántóra az árverést 34 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi augusztus hó 1-ik napján d.-e. 10 órakor Dány község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazság-

